Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Violeta Gîrleanu
Dosarul nr. 2a-2333/25; PIGD nr. 2-23065512-02-2a-02072025

D E C I Z I E

26 noiembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

Instanța de judecată în componența:
Președintele completului, judecător – Ana Panov
Judecătorii – Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan
Grefier – Andreea Caracaș

Examinând în ședință publică, apelul declarat de declarat de către Panaghiu Andrei, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 martie 2025, prin care s-a parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Panaghiu Andrei către Crangaci Grigore privind repararea prejudiciului, –

C o n s t a t ă:

1. **Partea descriptivă – pretenţiile reclamantului, obiecţiile pîrîtului şi explicaţiile celorlalţi participanţi la proces:**
2. La data de 03.05.2023, reclamantul Panaghiu Andrei s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Crangaci Grigore privind încasarea prejudiciului pentru precedenții trei ani în mărime de 360000 lei, prejudiciului lunar în mărime de 20 000 lei, venitul ratat pentru precedenții trei ani în mărime de 720 000 lei, prejudiciul biologic în mărime de 50 000 lei, prejudiciul moral în mărime de 100 000 lei (f.d.2-5).
3. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a invocat că la data de 03.05.2020, în jurul orei 04.30, s-a deplasat de la adresa de domiciliu din *****, mun.Chișinău, spre locația de acumulare a gunoiului (tomberoane) din *****, mun.Chișinău, pentru a arunca doi saci de gunoi. Astfel, ieșind din ograda domiciliului a văzut cum 2 tineri în stare de ebrietate, care mergând pe drum, consumau alcool și se îndreptau în direcția de deplasare a sa.
4. A indicat că în timp ce se deplasa, cei doi tineri l-au ajuns și au început să îl acosteze verbal, propunându-i să consume cu ei alcool, la care destul de delicat a refuzat propunerea și le-a urat o seară bună, fapt i-a nemulțumit pe aceștia.
5. A notat că ajungând la intersecția dintre străzile Gh.Codreanu și Cornului, a cotit în direcția de amplasare a tomberoanelor, din *****, mun.Chișinău, iar acești 2 tineri deplasându-se pe direcția str. Gh. Codreanu brusc și-au schimbat direcția și în fugă l-au ajuns din urmă și într-un mod destul de obraznic, au început să îl urmărească și să îl acosteze jignitor - „făcându-l maniac și afirmând că nu duce gunoi ci cadavre în saci și îl filmau pe telefon, acțiuni comise pe tot parcursul deplasării până la tomberoane, necătând de faptul că îi ruga să se calmeze și să plece acasă.
6. A subliniat că preîntâmpinându-i că va apela la poliție, aceștia nu au reacționat categoric, ba din contra au devenit mai brutali. Respectiv, când a ajuns la tomberoane, după ce a deșertat gunoiul, cei 2 au început să îl acosteze fizic, îi puneau telefonul cu lanterna aprinsă în ochi, afectându-i vederea, i-au vărsat vin în ochi și

până el se ștergea pe ochi, aceștia au început să îl lovească cu pumnii în față și picioarele în piept și picioare.

7. A notat că fiind lovit cu sticla de vin peste corp, brusc s-a rupt și a fugit spre ușa căminului locativ de lângă tomberon și a început să bată în ușă cerând ajutor, după care singur a chemat poliția apelând serviciul 112. Aceștia au fugit iar peste ceva timp, a sosit echipajul operativ de poliție. Explicând situația, aceștia au rugat să stea pe loc ca ei să încerce repede să-i găsească și au plecat cu automobilul, dar peste vreo 30-50 metri a văzut că brusc s-au oprit și au fugit printre case și el repede i-a urmărit. Când i-a ajuns din urmă pe polițiștii aceștia, ei au reținut o persoană care fugea de polițiști, pe care el a recunoscut-o, era din acei doi tineri, care s-a prezentat ca colaborator de poliție.

8. A menționat că de către polițiști, în prezența sa, fiindu-i invocat fapt că acesta este recunoscut de partea vătămată/victimă, care a apelat la serviciul 112 și acesta urmează să fie documentat de organele de drept și l-au escortat la IP Buiucani, al DP a mun.Chișinău.

9. A indicat că în aceiași zi, în timpul zilei s-a deplasat la sectorul de poliție nr.3 a IP Buiucani, al DP a mun. Chișinău, a dat explicații și a cerut îndreptare pentru examinare medico-legală. După care, a doua zi a trecut examinarea medico-legală, unde s-a constat faptul vătămării corporale, din leziunile vizibile la acel moment. Ulterior, fiind anunțat de sectorist, în niște circumstanțe neclare pentru el, că doar o persoană a fost atrasă la răspundere contravențională, aceasta fiind Crangaci Grigore.

10. A notat că drept urmare, având în vedere faptul că cetățeanul Crangaci Grigore fiind recunoscut vinovat de vătămare a integrității corporale, în temeiul procesului verbal cu privire la contravenție *****, a raportului de constatare medico-legală nr.***** din 04.05.2020 și a procesului-verbal de audiere a contravenientului din 11.05.2020, respectiv consideră că acesta urmează să repare prejudiciul cauzat prin prejudiciu material, fizic și moral, cauzate prin contravenție.

11. Astfel, în circumstanțele invocate, a menționat că a fost agresat de 2 persoane, iar pârâtul a tăinuit identitatea a celei de a doua persoane. Ca urmare, asumându-și de sine stătător responsabilitatea, respectiv acesta urmează să repare prejudiciul cauzat prin prejudiciu material, fizic și moral, cauzate prin contravenție.

12. A subliniat că prejudiciile adjudecate, sunt întemeiate în conformitate cu prevederile art. 45 Cod Contravențional, și art.9, 19-21, 43, 1998, 1998, 2023, 2025, 2028-2030, 2033, 2034, 2036-2038 Cod civil, or, acestea fiind percepute întru restabilirea situației anterioare, despăgubirea propriu-zisă a prejudiciului și compensarea venitului ratat trecut și viitor.

13. A notat că dat fiind faptul că el, la momentul respectiv, muncea oficial în două locuri de muncă cu program flexibil (în calitate de măturător) și avea un salariu legal în mediu de 4 500 lei și, totodată, lucra neoficial (în calitate de tinichigiu) și avea un salariu în jur de 16 000 lei, și ca urmare a incidentului în timp el nu a putut mult să mai lucreze, având în vedere afectarea sănătății.

14. A indicat că și în continuare nu mai poate fizic să muncească după cum o făcea anterior, din motiv de sănătate, dat fiind faptul ca urmare a loviturilor în piept cu picioare i-au fost fracturate oasele de la piept, care periodic îl dor insuportabil și la efort fizic se rup în permanență. La fel, în urma loviturilor în cap, are dureri

permanente de cap și tensiune intra craniană, în consecință, fiindu-i afectată sănătatea și calitatea vieții.

15. Solicită reclamantul Panaghiu Andrei încasarea de la Crangaci Grigore a sumei de 360 000 lei ca despăgubire pentru prejudiciul cauzat prin vătămare a integrității corporale, pentru precedenții 3 ani (36 luni), în sumă unică; suma de 20 000 lei ca despăgubire pentru prejudiciul cauzat prin vătămare a integrității corporale, suma integrală achitată lunar; suma de 720 000 lei ca repararea prejudiciului material pentru prejudiciul cauzat prin vătămare a integrității corporale, drept venit ratat pentru precedenții 3 ani (36 luni),în sumă unică; suma de 50 000 lei ca repararea prejudiciului material pentru prejudiciul cauzat prin vătămare a integrității corporale, drept prejudiciu biologic, în sumă unică și suma de 100 000 lei ca repararea prejudiciului moral cauzat prin vătămare a integrității corporale, în sumă unică.

16. **Hotărârea primei instanțe**: În temeiul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 martie 2025, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Panaghiu Andrei către Crangaci Grigore privind încasarea prejudiciului pentru precedenții trei ani în mărime de 360000 lei, prejudiciului lunar în mărime de 20000 lei, venitul ratat pentru precedenții trei ani în mărime de 720000 lei, prejudiciul biologic în mărime de 50000 lei, prejudiciul moral în mărime de 100000 lei. S-a încasat de la Crangaci Grigore, în beneficiul lui Panaghiu Andrei, prejudiciul moral în mărime de 1000 lei (una mie) lei. S-a încasat de la Crangaci Grigore, în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 100 lei (una sută) lei. În rest, cererea de chemare în judecată înaintată de Panaghiu Andrei, a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

17. **Solicitarea apelantului și motivele de fapt şi de drept pe care se întemeiază apelul**.

18. Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 17 aprilie 2025, Panaghiu Andrei a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 martie 2025, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea integrală a acțiunii.

19. **<u>În motivarea cererii de apel, apelantul Panaghiu Andrei</u>** a reiterat motivele de fapt și de drept indicate în acțiune, suplimentar a indicat că judecătorul primei instanțe a adoptat un comportament părtinitor față partea pârâtă și a pronunțat o hotărâre practic integral ilegală. Or, adjudecarea sumei de bani în mărime de 1000 lei, ca prejudiciu moral, fiind una înjositoare, ca urmarea a suferințelor (fizice și psihice) și prejudiciilor suportate.

20. Susține că instanța a aplicat în mod eronat normele de drept incidente cauzei și nu a aplicat prevederile art. 117 alin. (2), art. 239 și art. 2025 alin. (4) din CPC. În acest sens, menționează că au fost ignorate probe pertinente, care, potrivit art. 117 alin. (2) CPC, constituie mijloace de probă, precum explicațiile părților și înscrisurile. Or, în opinia sa, judecătorul, în mod arbitrar, și-a atribuit competența de expert în domeniul medicinei și a formulat concluzii arbitrare și denaturate, bazate pe propriile convingeri.

21. Mai mult ca atât, explicațiile sale, ca element de probă, potrivit art. 117 (alin. (2) CPC, fiind falsificate prin ruperea fragmentară a acestora din context.

22. Menționează că în speță, prin procesul-verbal cu privire la contravenție fiind stabilită vinovăția pârâtului și, ca urmare, acestuia fiindu-i aplicată o sancțiune sub formă de amendă. Ca urmare, părții vătămate fiindu-i apărut dreptul la repararea prejudiciilor

patrimoniale și nepatrimoniale. Respectiv, a apărut și obligația contravenientului, adică părții pârâte, de despăgubire a părții reclamante, ca victimă a acțiunilor culpabile ale contravenientului. Or, vinovăția contravenientului fiind constatată prin cumul de probe. Iar, Raportul de expertiză medico-legală, potrivit legii, nu poartă un caracter definitoriu la determinarea vinovăției. Fapt interpretat și aplicat eronat de judecătorul primei instanțe la adoptarea hotărârii contestate.

23. Mai indică că judecătorul nu a aplicat prevederile art. 2025 (alin. (4) al CPC, în mod arbitrar, în condițiile în care, în cadrul procesului a făcut referință la prevederea în cauză, după cum este prevăzut expres în lege, că „Persoana vătămată nu este ținută să demonstreze că a cheltuit suma despăgubirii în scopul reparării prejudiciului.”. Și, nu a refuzat a da explicații, după cum a menționat judecătorul, dar a citat norma aplicabilă la caz. Or, norma în cauză fiind aplicabilă la caz, și nu poate fi interpretată și aplicată eronat pe caz, dat fiind că are un sens simplu și clar definit, însă, judecătorul a adoptat un comportament arbitrar, eronat și părtinitor la adoptarea hotărârii, contrar exigenților stabilite de lege.
24. Consideră necesar aportul instanței de apel la corectarea abuzului judecătorului primei instanțe, prin casarea parțială a hotărârii primei instanțe, în partea ce a fost respinsă, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin admiterea integrală a cererii de chemare în judecată.
25. Solicită admiterea prezentei cereri de apel, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 19 martie 2025, emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii civile.
26. **Termenul legal de declarare a apelului:**
27. În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.
28. În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru a fost pronunțat la 19 martie 2025, iar cererea de apel a lui Panaghiu Andrei datează din 17 aprilie 2025, Colegiul civil constată că cererea de apel a fost declarată în termenul legal.
29. **Poziția părților în cadrul ședinței de judecată:**
30. Apelantul Panaghiu Andrei și reprezentantul său, avocatul Răilean Petru în ședința de judecată a instanței de apel a solicitat să fie admis apelul declarat cu casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei decizii noi prin care acțiunea să fie admisă integral.
31. Intimatul Crangaci Grigore, și reprezentantul acestuia, avocatul Burduja Mihai, deși au fost citați legal, nu s-au prezentat în ședința instanței de apel.
32. Astfel, prin prisma art. 379 alin. (2) CPC, Colegiul judiciar a dispus examinarea cauzei în lipsa participanților care nu s-au prezentat la proces.
33. **Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru**, examinând legalitatea și temeinica hotărârii contestate cu apel, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și în baza materialelor din dosar, ajunge la concluzia că apelul este neîntemeiat și urmează a fi respins cu menținerea hotărârii contestate, având în vedere faptele constatate și concluziile reținute **infra.**
34. **Legea și principiile generale aplicabile procedurii de judecare a apelului.**

35. În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă „instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. Instanţa de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decît aceea din hotărîrea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor cînd consimte şi cînd hotărîrea este atacată şi de alţi participanţi la proces”.
36. În temeiul **art. 385 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă al RM** *„instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărîrea primei instanţe”.*
37. În acord cu art. 386 alin. (1) Cod de procedură civilă „hotărîrea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă: a) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin; b) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente; c) concluziile primei instanţe, expuse în hotărîre, sînt în contradicţie cu circumstanţele cauzei; d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat”. (2) **O hotărîre legală în fond nu poate fi casată numai din motive formale.**
38. În conformitate cu art. 387 Cod de procedură civilă, *se consideră că normele de drept material sînt încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanţa judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; b1) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; c) a interpretat eronat legea; d) a aplicat eronat analogia legii sau analogia dreptului.*
39. În temeiul art. 388 Cod de procedură civilă al RM, (1) Hotărîrea primei instanţe urmează a fi casată, independent de argumentele cererii de apel, dacă: *a) cauza a fost judecată de un complet de judecată compus ilegal; b) cauza a fost judecată de instanţă în absenţa unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data şi ora şedinţei de judecată; c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile cu privire la limba procesului; d) instanţa a soluţionat problema drepturilor unor persoane neantrenate în proces; f) hotărîrea nu este semnată de judecător sau de cineva din judecători ori hotărîrea este semnată nu de acel judecător sau de acei judecători care sînt menţionaţi în hotărîre; g) în dosar lipseşte procesul-verbal al şedinţei de judecată; h) în dosar lipseşte procesul-verbal privind efectuarea unui act procedural; i) cauza a fost examinată cu încălcarea competenţei jurisdicţionale*. (2) **Săvîrşirea altor încălcări decît cele consemnate la alin.(1) constituie temeiul casării hotărîrii numai dacă ele au dus sau au putut duce la soluţionarea eronată a cauzei.**
40. În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă „fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al

pretenţiilor şi obiecţiilor sale", iar conform art. 130 Cod de procedură civilă „instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei".

41. În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă „la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii".
42. Conform art. 239 Cod de procedură civilă „hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată".
43. Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres, obligă instanța de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, fiind obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.
44. Colegiul Civil reține că instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținând-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 § 43).
45. Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.
46. Totodată, Colegiul civil consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26, Moreira Fereira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag. 84, 98).
47. **Circumstanţele cauzei, constatate de instanţă și probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe:**
48. **Materialele cauzei civile, nemijlocit probele pertinente și concludente, administrate și cercetate în prima instanță** confirmă că la data de 03.05.2023, reclamantul Panaghiu Andrei s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Crangaci Grigore privind încasarea prejudiciului pentru precedenții trei ani în mărime de 360000 lei, prejudiciului lunar în mărime de 20 000 lei, venitul ratat pentru precedenții trei ani în mărime de 720 000 lei, prejudiciul biologic în mărime de 50 000 lei, prejudiciul moral în mărime de 100 000 lei (f.d.2-5).
49. În data de 03.05.2020, aproximativ la ora 04:30, Panaghiu Andrei a fost agresat fizic de doi tineri, în urma cărui fapt i-au fost cauzate leziuni corporale, fapte în privința cărora victima a depus plângere în procesul contravențional.

50. Potrivit raportului de constatare nr. ***** din 04.05.2020, întocmit de Centrul de Medicină Legală, în urma examinării medico-legale a cet. Panaghiu Andrei, au fost constatate echimoze la nivelul feței și la degetul I al piciorului stâng. Leziunile au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și în circumstanțele indicate, fiind calificate drept vătămări corporale neînsemnate (f.d. 8–8 verso).
51. Prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. *****, Crangaci Grigore a fost tras la răspundere contravențională pentru cauzarea vătămărilor corporale neînsemnate cet. Panaghiu Andrei și pentru încălcarea ordinii publice, în temeiul art. 78 alin. (1) și art. 354 din Codul contravențional, fiindu-i aplicată o amendă în mărime de 25 unități convenționale (f. d. 7), în vigoare la data pronunțării hotărârii judecătorești.
52. Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prima instanță a concluzionat în privința temeiniciei parțiale a acțiunii, depusă de Panaghiu Andrei către Crangaci Grigore privind încasarea prejudiciului material și moral, fiind dispusă încasarea de la Crangaci Grigore, în beneficiul lui Panaghiu Andrei, prejudiciul moral în mărime de 1 000 lei (una mie) lei și în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 100 lei (una sută) lei. În rest, cererea de chemare în judecată înaintată de Panaghiu Andrei, s-a respins ca fiind neîntemeiată.
53. Colegiul civil, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii judecătorești, conform limitelor apelului declarat, ajunge la concluzia că prima instanța a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legale a participanților la proces.
54. **Legile de care s-a călăuzit instanța de judecată**
55. Conform art.45 alin.(1) Cod contravențional, persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenție îl poate apăra prin acțiune civilă depusă conform legislației procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial și a celui nepatrimonial cauzate prin contravenție.
56. Potrivit art.16 alin.(1) lit. g) Cod civil, apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.
57. Conform prevederilor art.19 alin.(1) - (3), (5) Cod civil, în (1) În condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. (2) Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum și profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). (3) Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic). (5)Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situația în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.

58. Conform art.1998 alin.(1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.
59. În conformitate cu art. 2025 alin. (1)-(2) Cod Civil al RM, repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare (transmiterea unui bun de același gen și de aceeași calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putință ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părților sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărîre judecătorească. În cazul deteriorării unui bun, despăgubirea va fi egală cu pierderea valorii bunului și nu a costului reparației dacă costul reparației depășește disproporționat pierderea valorii. Această regulă se aplică animalelor doar dacă aceasta este oportună, având în vedere scopul pentru care animalul este ținut.
60. **Argumentele și concluziile instanței de apel**
61. Reieșind din circumstanțele speței și normele legale incidente, Colegiul judiciar reține că, pentru angajarea răspunderii civile delictuale, este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiții: existența unui prejudiciu cert; existența unei fapte ilicite; existența raportului de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu; existența vinovăției autorului prejudiciului. Lipsa oricăreia dintre aceste condiții atrage imposibilitatea angajării răspunderii civile.
62. Colegiul reține că instanța de fond a stabilit, prin raportul de constatare nr.***** din 04.05.2020 întocmit de Centrul de Medicină Legală, la examinarea medico-legală a cet.Panaghiu Andrei, s-a constatat: echimoze la nivelul feței și degetului 1 a piciorului stâng, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumaticii a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, fiind calificate ca vătămare corporală neînsemnată (f.d.8-8 verso).
63. Prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. *****, Crangaci Grigore a fost tras la răspundere contravențională pentru cauzarea de vătămări corporale neînsemnate cet. Panaghiu Andrei și pentru încălcarea ordinii publice, fapte prevăzute de art. 78 alin. (1) și art. 354 din Codul contravențional, fiindu-i aplicată o amendă în mărime de 25 unități convenționale (f.d. 7).
64. În continuare, Colegiul civil reține că prin cererea de chemare în judecată, reclamantul Panaghiu Andrei a solicitat încasarea prejudiciului pentru precedenții 3 ani în mărime de 360 000 lei și prejudiciului lunar în mărime de 20 000 lei pentru vătămarea integrității corporale.
65. Colegiul notează că prin prejudiciu se înțelege rezultatele dăunătoare, de natură patrimonială, consecințe ale încălcării drepturilor și intereselor legitime ale unei persoane. Prejudiciul este cel mai important element al răspunderii civile, fiind o condiție esențială și necesară a acesteia, de sine stătătoare.
66. Un prejudiciu este considerat cert atunci când existența sa este sigură și necontestată, iar întinderea acestuia poate fi determinată la momentul examinării. Pentru a atrage răspunderea patrimonială, prejudiciul trebuie să întrunească cumulativ anumite condiții, și anume: să fie efectiv produs, să aibă un caracter real și cert și să fie cauzat în mod direct patrimoniului reclamantului.
67. Având în vedere cele expuse, Colegiul constată că reclamantul–apelant, prin acțiunea înaintată, a solicitat acordarea unui prejudiciu în sumă unică de 360 000 lei, precum

și încasarea unei prestații lunare în cuantum de 20 000 lei. Totuși, în susținerea acestor pretenții, reclamantul nu a prezentat argumente factuale și justificări concrete care să demonstreze temeinicia și proporționalitatea sumelor solicitate. Acesta s-a limitat, în esență, la indicarea unor temeiuri legale generale și la descrierea circumstanțelor incidentului din 03.05.2020, fără a expune modul de calcul al prejudiciului pretins, fără a indica criteriile utilizate pentru determinarea cuantumului despăgubirilor și fără a explica de ce aceste sume ar fi rezonabile și necesare pentru repararea prejudiciului invocat. În lipsa unor explicații clare și a unor probe concludente care să demonstreze existența și întinderea prejudiciului, instanța nu poate stabili o legătură directă între evenimentul invocat și cuantumul despăgubirilor solicitate.

68. Colegiul reține, de asemenea, că la materialele dosarului nu au fost prezentate documente medicale care să confirme faptul că, la data de 03.05.2020 sau într-o perioadă apropiată producerii incidentului, reclamantul Panaghiu Andrei s-ar fi adresat unei instituții medicale pentru efectuarea investigațiilor, stabilirea unui diagnostic sau prescrierea unui tratament în legătură cu leziunile pretins suferite. Singurele acte medicale anexate la dosar constau într-o trimitere-extras din 20.12.2024 și o imagine medicală din 05.12.2024, ceea ce denotă o adresare la medic la un interval de peste patru ani de la producerea incidentului invocat. În același timp, din conținutul trimiterii-extras rezultă că reclamantului i-au fost stabilite alte diagnoze, precum cistită cronică, pielonefrită cronică și pancreatită, afecțiuni care nu prezintă o legătură directă sau indirectă cu leziunile corporale constatate la momentul incidentului din 03.05.2020, respectiv echimoze la nivelul feței și al degetului I al piciorului stâng.
69. Potrivit pct. 72 din Regulamentul Ministerului Sănătății nr. 199 din 27.06.2003 „De apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale”, dereglarea sănătății de scurtă durată este acea stare determinată nemijlocit de leziunea corporală și care durează mai mult de 6 zile, dar nu depășește 21 de zile (trei săptămâni). Prin urmare, pentru a stabili existența unei asemenea dereglări a sănătății, este necesară existența unor constatări medicale realizate într-un interval de timp rezonabil apropiat producerii leziunii, care să permită evaluarea efectelor acesteia asupra stării de sănătate a persoanei vătămate.
70. În aceste condiții, Colegiul consideră că trimiterea-extras din 20.12.2024 și imaginea medicală din 05.12.2024 nu pot fi luate în considerare ca probe relevante pentru stabilirea existenței sau a consecințelor medicale ale incidentului din 03.05.2020. Intervalul considerabil de timp – de peste patru ani – dintre producerea incidentului și adresarea la medic exclude posibilitatea stabilirii unei legături cauzale directe între leziunile invocate și afecțiunile constatate ulterior. Mai mult, actele medicale prezentate nu fac referire la traumatismele menționate inițial și nu conțin concluzii care să ateste persistența unor consecințe medicale generate de incidentul respectiv. În lipsa unor probe medicale contemporane sau apropiate în timp de momentul producerii evenimentului, instanța nu poate reține că starea de sănătate invocată de reclamant ar fi o consecință a incidentului din 03.05.2020.
71. Prin urmare, instanța de judecată întemeiat a respins solicitarea reclamantului Panaghiu Andrei privind încasarea prejudiciului ca o sumă unică de 360 000 lei și prejudiciu ca o sumă încasată lunar de 20000 lei, fiind neîntemeiată.

72. Referitor la solicitarea reclamantului Panaghiu Andrei privind încasarea venitului ratat pentru precedenții 3 ani în sumă de 720 000 lei, Colegiul reține următoarele.
73. Art.2029 alin.(1) Cod civil stipulează că despăgubirea pentru salariul sau venitul ratat se stabilește pe baza venitului mediu lunar net din muncă sau altă activitate a persoanei vătămate din ultimul an înainte de pierderea sau reducerea capacității sale de muncă ori, în lipsă, pe baza venitului lunar net pe care l-ar fi putut realiza, ținîndu-se seama de calificarea profesională pe care o avea sau ar fi avut-o la terminarea pregătirii pe care era în curs să o primească.
74. Din conținutul cererii de chemare în judecată rezultă că reclamantul Panaghiu Andrei a indicat că, la momentul producerii pretinsului prejudiciu, era încadrat în câmpul muncii în două locuri de muncă, și anume: oficial – în calitate de măturător, cu program flexibil, unde ar fi realizat un salariu mediu de aproximativ 4 500 lei lunar, și neoficial – în calitate de tinichigiu, unde ar fi obținut un venit estimat la aproximativ 16 000 lei lunar (f.d.3). Pe baza acestor afirmații, reclamantul a fundamentat pretențiile privind încasarea prejudiciului material și a venitului ratat.
75. Instanța de apel reține că, potrivit principiilor generale ale răspunderii civile delictuale, noțiunea de „venit ratat” (lucrum cessans) reprezintă acele venituri pe care persoana prejudiciată le-ar fi putut obține în mod rezonabil în condiții normale de desfășurare a activității sale, dacă fapta prejudiciabilă nu ar fi intervenit. Cu alte cuvinte, venitul ratat se referă la beneficiul patrimonial care, în mod obiectiv și previzibil, ar fi fost realizat de către persoana vătămată în lipsa comportamentului ilicit al autorului prejudiciului.
76. În acest context, sarcina probațiunii privind existența, realitatea și întinderea venitului ratat revine reclamantului. Acesta trebuie să demonstreze nu doar faptul că desfășura o anumită activitate generatoare de venituri, dar și că, în mod efectiv și concret, ar fi realizat anumite câștiguri dacă evenimentul invocat nu ar fi avut loc. Totodată, reclamantul este obligat să probeze atât legătura de cauzalitate dintre fapta pretins prejudiciabilă și imposibilitatea realizării veniturilor, cât și cuantumul aproximativ al acestor venituri.
77. Prin urmare, pentru a putea pretinde repararea venitului ratat, reclamantul trebuia să demonstreze existența unei posibilități reale, obiective și serioase de a obține veniturile pretinse, iar nu o eventualitate ipotetică sau imaginară. Or, acordarea unor despăgubiri pentru venit ratat presupune existența unor probe concrete care să permită instanței să stabilească, cu un grad rezonabil de certitudine, că veniturile respective ar fi fost realizate în mod efectiv în lipsa producerii prejudiciului.
78. În speță, Colegiul constată că apelantul nu a prezentat probe admisibile, pertinente și concludente care să confirme, cu un grad suficient de certitudine, că acesta nu a putut realiza anumite venituri ca urmare a incidentului din 03.05.2020. În lipsa unor documente justificative privind activitatea desfășurată și veniturile realizate, precum și în lipsa probării imposibilității de a presta muncă din cauza leziunilor suferite, pretențiile formulate nu se circumscriu noțiunii legale de venit ratat. Această situație denotă caracterul neîntemeiat al solicitărilor reclamantului sub acest aspect.
79. Astfel, deși reclamantul susține că în anul 2020 era angajat în calitate de măturător la o instituție preșcolară, respectiv la o grădiniță, în susținerea acestei afirmații nu a fost prezentată nicio probă confirmativă, cum ar fi contractul individual de muncă, adeverință de la angajator, state de plată sau alte documente care ar putea atesta

existența raportului de muncă și nivelul veniturilor realizate. De asemenea, reclamantul nu a demonstrat în ce mod echimozele la nivelul feței și ale degetului I al piciorului stâng, constatate la data de 03.05.2020, ar fi determinat diminuarea capacității sale de muncă sau imposibilitatea temporară de a presta activitate profesională. În acest sens, la materialele dosarului nu a fost anexat niciun certificat medical sau buletin de concediu medical care să ateste faptul că reclamantul s-ar fi aflat în incapacitate temporară de muncă după incidentul respectiv și că, din acest motiv, ar fi ratat veniturile pe care în mod normal le-ar fi putut realiza.

80. Totodată, nu poate fi reținută nici copia carnetului de muncă și certificatul eliberat de Școala profesională nr. 9, prezentate de către reclamant cu argumentul că la determinarea venitului ratat ar urma să fie luată în considerare calificarea sa profesională.
81. Instanța de apel observă că certificatul eliberat de Școala profesională nr. 9 la data de 03.07.2009 confirmă faptul că, după absolvire, lui Panaghiu Andrei i-a fost atribuită calificarea de „electrogazosudor-montor”. De asemenea, din copia carnetului de muncă rezultă că, în anul 2001, reclamantul a fost angajat în funcția de „lăcătuș” (f.d.104–106).
82. Cu toate acestea, Colegiul reține că actele menționate nu pot constitui o bază suficientă pentru stabilirea venitului ratat pretins de reclamant, întrucât acestea reflectă situații profesionale datate cu aproximativ 20 ani anterior producerii incidentului din 03.05.2020. Reclamantul avea obligația de a demonstra că, la momentul producerii evenimentului invocat, era efectiv angajat sau presta activitate în baza calificării respective și că veniturile pretinse derivau din exercitarea acestei profesii. Mai mult, reclamantul trebuia să demonstreze că leziunile corporale minore suferite la data de 03.05.2020 au determinat pierderea temporară sau permanentă a capacității sale de muncă în raport cu calificarea invocată și, implicit, imposibilitatea de a obține veniturile pretinse în perioada respectivă.
83. În aceste circumstanțe, instanța de apel constată că prejudiciul material solicitat de către reclamant nu întrunește cerințele esențiale ale certitudinii și realității. Lipsa unor documente justificative care să confirme atât existența veniturilor pretinse, cât și legătura de cauzalitate dintre incidentul invocat și imposibilitatea realizării acestora, face imposibilă stabilirea cu exactitate a circumstanțelor invocate de reclamant. În consecință, nu poate fi admisă acordarea unor despăgubiri stabilite unilateral de către reclamant, în lipsa unei baze factuale și probatorii suficiente.
84. Pentru considerentele expuse, Colegiul ajunge la concluzia că solicitările reclamantului privind încasarea prejudiciului pentru precedenții trei ani în sumă de 360 000 lei, acordarea unei prestații lunare în cuantum de 20 000 lei, precum și încasarea venitului ratat pentru aceeași perioadă în sumă de 720 000 lei sunt lipsite de temei juridic și probator. Prin urmare, aceste pretenții întemeiat au fost respinse.
85. Referitor la solicitarea reclamantului Panaghiu Andrei privind repararea prejudiciului biologic în mărime de 50 000 lei, Colegiul reține următoarele.
86. Articolul 2033 Cod civil prevede că în cazul vătămării integrității corporale sau altei vătămări a sănătății, pe lîngă repararea prejudiciului patrimonial și celui moral, se va plăti o despăgubire separată pentru însăși vătămare (prejudiciul biologic).
87. Vătămarea sănătății cuprinde și vătămarea sănătății mintale doar dacă ea se manifestă printr-o maladie sau o stare care necesită asistență ori un serviciu medical.

88. Noțiunea de prejudiciu biologic se deduce și din conținutul art.19 alin.(3) Cod civil, potrivit căruia în cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, **pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman** (prejudiciu biologic).
89. Colegiul notează că pentru antrenarea răspunderii civile delictuale ca urmare a cauzării unui prejudiciu biologic, este necesară întrunirea cumulativă a unor condiții specifice care să demonstreze afectarea reală a integrității funcționale a persoanei. În acest sens, prejudiciul biologic presupune existența unor consecințe concrete asupra organismului uman, manifestate prin: modificarea aspectului exterior al persoanei, respectiv alterarea caracteristicilor morfologice ale acesteia; reducerea eficienței psiho-fizice, exprimată prin diminuarea posibilității de utilizare a propriului corp; reducerea capacităților sociale, adică limitarea aptitudinii persoanei de a se afirma și de a interacționa în mediul social; pierderea sau diminuarea capacității generale de muncă; pierderea ori lezionarea dreptului de a alege și exercita în mod liber o profesie sau meserie; precum și necesitatea depunerii unui efort suplimentar considerabil pentru desfășurarea activităților cotidiene sau profesionale, chiar și în situația în care veniturile realizate nu au fost diminuate.
90. În consecință, instanța de apel reține că nu orice atingere adusă integrității corporale sau sănătății unei persoane conferă automat dreptul la repararea unui prejudiciu biologic. Pentru a justifica acordarea unor astfel de despăgubiri, este necesar ca leziunile suferite să determine pierderea sau diminuarea unei funcții ori capacități a corpului uman, afectând în mod real integritatea funcțională a persoanei vătămate. Prin urmare, simpla constatare a unor leziuni corporale minore, care nu produc consecințe funcționale asupra organismului, nu este suficientă pentru a fundamenta existența unui prejudiciu biologic în sens juridic.
91. În cererea de chemare în judecată, reclamantul Panaghiu Andrei a susținut că, în urma loviturilor aplicate în zona pieptului, ar fi suferit fracturi ale oaselor toracice, menționând că acestea „se rup în permanență”, afirmație pe care a invocat-o drept temei pentru solicitarea reparării prejudiciului biologic.
92. Colegiul nu poate reține acest argument, întrucât afirmațiile reclamantului nu sunt susținute de probe medicale și contravin în mod direct actelor existente la materialele dosarului.
93. Astfel, potrivit raportului de constatare medico-legală nr. ***** din 04.05.2020, întocmit de Centrul de Medicină Legală, în urma examinării medico-legale a cetățeanului Panaghiu Andrei au fost constatate echimoze la nivelul feței și la nivelul degetului I al piciorului stâng. Conform concluziilor specialistului medico-legist, aceste leziuni au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, fiind posibil să fi fost produse în circumstanțele descrise de persoana examinată, iar din punct de vedere medico-legal au fost calificate drept vătămări corporale neînsemnate (f.d.8–8 verso).
94. Prin urmare, la momentul examinării medico-legale efectuate imediat după incident, nu au fost constatate fracturi ale oaselor toracice sau alte leziuni grave la nivelul pieptului. Dimpotrivă, examinarea a stabilit existența a doar două echimoze, leziuni care, potrivit clasificării medico-legale, se încadrează în categoria vătămărilor corporale neînsemnate și care, prin natura lor, nu implică afectarea structurală sau funcțională a sistemului osos ori a altor organe interne.

95. De asemenea, instanța de apel consideră relevant faptul că incidentul invocat de reclamant a avut loc la data de 03.05.2020, în timp ce cererea de chemare în judecată, în care acesta a invocat pentru prima dată existența unor fracturi ale oaselor pieptului, a fost depusă abia la data de 03.05.2023, respectiv după un interval de aproximativ trei ani. În această perioadă îndelungată, reclamantul ar fi putut suferi diverse traume sau afecțiuni în alte circumstanțe, independente de incidentul din 03.05.2020. În lipsa unor probe medicale contemporane sau apropiate în timp de momentul producerii incidentului, nu poate fi stabilită o legătură de cauzalitate între eventualele afecțiuni ulterioare și evenimentul invocat, iar acestea nu pot fi atribuite automat incidentului respectiv, în condițiile în care medicul legist a constatat la acel moment doar două echimoze minore.
96. Totodată, Colegiul constată că reclamantul nu a indicat în mod concret și nu a demonstrat în ce mod s-ar fi materializat prejudiciul biologic invocat, respectiv care funcție sau capacitate a corpului său ar fi fost pierdută ori diminuată ca urmare a incidentului din data de 03.05.2020. Reclamantul nu a explicat în ce măsură ar fi fost afectată capacitatea sa de muncă, mobilitatea, funcționalitatea anumitor organe sau alte capacități fiziologice ori sociale.
97. În acest context, Colegiul reține că la materialele dosarului nu există nicio concluzie medicală, expertiză sau alt document medical care să ateste faptul că vătămările corporale constatate la Panaghiu Andrei ar fi generat pierderea sau diminuarea unei funcții ori capacități a corpului uman. În absența unor asemenea probe, nu poate fi reținută existența unui prejudiciu biologic în sens juridic. Prin urmare, solicitarea reclamantului privind repararea prejudiciului biologic întemeiat a fost respinsă.
98. Referitor la solicitarea reclamantului Panaghiu Andrei privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei, Colegiul reține următoarele.
99. Art.2036 alin.(1) Cod civil prevede că în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.
100. Prin prisma art.2037 Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.
101. Instanța de apel reține că, potrivit principiilor generale privind răspunderea civilă delictuală, caracterul și gravitatea prejudiciului moral se apreciază prin luarea în considerare a circumstanțelor concrete în care a fost cauzat prejudiciul, a restrângerii posibilităților de viață familială și socială ale persoanei vătămate, precum și a statutului său social. Această evaluare trebuie să fie individualizată, raportată la contextul specific al cazului, astfel încât să reflecte efectiv impactul asupra stării psihice și emoționale a persoanei prejudiciate.
102. În stabilirea cuantumului despăgubirii, instanța trebuie să urmărească un echilibru între două criterii esențiale: pe de o parte, comparabilitatea cu sumele acordate în mod obișnuit în situații similare, pentru a asigura coerență și uniformitate jurisprudențială; pe de altă parte, particularitățile fiecărui caz, incluzând intensitatea suferinței, durata și circumstanțele în care a fost produs prejudiciul. Acest mod de

evaluare permite ca despăgubirea să fie atât rezonabilă, cât și proporțională cu suferința morală resimțită.

103. De asemenea, evaluarea prejudiciului moral trebuie să fie realizată prin prisma echității. Astfel, dacă gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate este mare, despăgubirea trebuie să fie substanțială, oferind o compensare reală și efectivă. În același timp, despăgubirea nu trebuie să fie exagerată sau să conducă la o îmbogățire nejustificată a persoanei vătămate, ci să aibă un caracter strict compensatoriu, asigurând un echilibru între nevoia de reparare a prejudiciului și principiul proporționalității.

104. În speță, reclamantul Panaghiu Andrei a solicitat acordarea unui prejudiciu moral în cuantum de 50 000 lei, însă nu a indicat probe sau argumente concrete care să demonstreze manifestarea efectivă a suferinței morale. În cererea de chemare în judecată au fost invocate doar normele legale referitoare la prejudiciul moral, fără a fi detaliate modul, intensitatea sau consecințele afectării stării psihice a reclamantului.

105. Având în vedere această lipsă de probe, instanța de apel apreciază că suma pretinsă de reclamant este disproporționată în raport cu gravitatea faptei și cu consecințele produse. Despăgubirea pentru prejudiciul moral trebuie să fie proporțională, echitabilă și să reflecte efectiv compensația suferinței, fără a reprezenta o sursă de îmbogățire nejustificată.

106. Totodată, instanța constată că între data incidentului și momentul adresării în instanță a trecut un interval de aproximativ trei ani. Durata acestui termen poate diminua efectele afectării morale sau chiar poate determina atenuarea suferinței psihice reclamantului, ceea ce trebuie avut în vedere în aprecierea cuantumului despăgubirii.

107. În lumina celor expuse, instanța de apel apreciază că o despăgubire morală în sumă de 1 000 lei reprezintă o compensație justă, adecvată și proporțională cu suferința morală cauzată reclamantului Panaghiu Andrei, reflectând atât gravitatea faptei săvârșite de pârâtul Crangaci Grigore, cât și particularitățile cazului.

108. În consecință, instanța de apel conchide că instanța de fond, întemeiat a încasat de la Crangaci Grigore în beneficiul reclamantului Panaghiu Andrei, plata prejudiciului moral în cuantum de 1 000 lei, sumă considerată suficientă pentru a acoperi suferința morală efectiv suportată, respectând principiile echității, proporționalității și compensării efective.

109. În același timp, Colegiul civile reține că, în cadrul judecării cauzei civile în fond, instanța de judecată a creat participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor şi obligațiunilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptului la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art. 20 din Constituția Republicii Moldova și art. 6 al Convenției Europene pentru apărarea a Drepturilor Omului.

110. În rest, instanța de apel reține că argumentele invocate de către partea apelantă sunt formale și neîntemeiate, reducându-se doar la reiterarea circumstanțelor de fapt și de drept declarate și invocate în apărarea sa, fără a da apreciere probelor pertinente și concludente și normelor de drept care au stat la baza concluziilor primei instanțe, fiind reținute critici subiective față de concluziile instanței de fond, din care considerente urmează a fi respinse, cu menținerea hotărârii judecătorești.

111. La fel, este întemeiat a reține că, săvîrşirea altor încălcări decît cele consemnate la art. 388 alin. (1) Cod de procedură civilă al RM, constituie temeiul casării hotărîrii numai dacă ele au dus sau au putut duce la soluţionarea eronată a cauzei, circumstanțe de fapt și drept care nu au fost constatate în proces, respectiv nu există temei de casare a hotărârii judecătorești în conformitate cu art. 388 alin. (2) Cod de procedură civilă al RM.

112. Prin urmare, în conformitate cu art. 386 – 388 Cod de procedură civilă al RM și ținând cont de faptul că o hotărîre legală în fond nu poate fi casată numai din motive formale, Colegiul civil conchide că nu există temei de casare sau modificare a hotărârii judecătorești.

113. **În concluzie,** având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, deoarece circumstanțele importante pentru examinarea cauzei au fost constatate şi elucidate pe deplin de prima instanță, concluziile primei instanțe nefiind în contradicție cu circumstanțele de fapt constatate, la emiterea hotărârii judecătorești prima instanță a aplicat corect normele de drept material și procedural, iar apelurile declarate sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia să respingă apelul declarat și să mențină hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 12 mai 2025.

114. **Compensarea cheltuielilor de judecată în apel:** În temeiul art. 94 Cod de procedură civilă al RM, (1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului. (2) În cazul mai multor reclamanţi sau pîrîţi, aceştia sînt obligaţi să compenseze cheltuielile de judecată în mod egal, proporţional sau solidar, în funcţie de interesul fiecăruia ori de caracterul litigiului dintre ei. Dacă unul dintre coparticipanţi a utilizat mijloace speciale de apărare judiciară, ceilalţi nu sînt responsabili de cheltuielile lui. (3) Prevederile alin.(1) şi (2) se aplică şi la repartizarea între părţi a cheltuielilor de judecată în instanţă de apel, în instanţă de recurs şi în cadrul revizuirii. (4) **Dacă, fără a trimite cauza spre rejudecare, modifică hotărîrea atacată sau pronunţă o nouă hotărîre, instanţa ierarhic superioară poate schimba corespunzător repartizarea cheltuielilor de judecată.**

115. Astfel, ținând cont de faptul că apelul declarat este respins, iar partea intimată nu a depus cereri proprii privind compensarea cheltuielilor de judecată în apel, Colegiul civil constată că, la adoptarea deciziei în apel, nu există temei de compensare a cheltuielilor de judecată în instanța de apel.

116. În conformitate cu prevederile art. 385 lit. a), art. art. 389 – 390 Cod de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, –

D e c i d e :

Se respinge apelul declarat de Andrei Panaghiu.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 martie 2025, prin care s-a parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Panaghiu Andrei către Crangaci Grigore privind repararea prejudiciului.

Decizia integrală se întocmeşte în termen de 45 de zile lucrătoare de la pronunţarea dispozitivului deciziei şi se publică pe pagina web a instanţei judecătorești.

Decizia este definitivă din momentul pronunţării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere şi nu poate fi restabilit.

Preşedintele şedinţei, judecătorul – Ana Panov

Judecătorii – Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan

Actul judecătoresc este public și poate fi accesat pe pagina
web a instanței www.cac.instante.justice.md.